

Αναρωτιέμαι πώς μας έφεραν μέχρι εδώ, μας πλάνεψαν με την ψευδαίσθηση ότι είμαστε πλούσιοι, και κατάντησαν την Ελλάδα ανυπόληπτο πτωχοκομείο.

Στέκομαι με προσοχή διαπιστώνοντας τις απίστευτες σε ένταση και έκταση επιθέσεις σε θεσμούς και δομές του κοινωνικού μας συστήματος. Προσπαθώ να προσδιορίσω την επικινδυνότητα όσων βιώνουμε εμείς και τα παιδιά μας με την πολλαπλασιαστική δύναμη των ΜΜΕ και συγκεκριμένων διαμορφωτών της κοινής γνώμης...

Στέκομαι στην έννοια της «ταυτότητας» ξεκινώντας επίπονα και δημιουργικά την αναζήτηση των νοημάτων της καθώς οι Νόμοι της Αγοράς, το Στρατηγικό Μάρκετινγκ και οι επιδερμικές Δημόσιες Σχέσεις της Παγκοσμιοποίησης που καλπάζει ανεξέλεγκτα στοχεύουν να εξαφανίσουν την έννοια της ταυτότητας για άτομα, ομάδες και Έθνη.

Ψυχοδυναμικά η έννοια της ταυτότητας αναφέρεται στην οργάνωση που προκύπτει καθώς το άτομο αντιμετωπίζοντας διάφορα προβλήματα και εμπόδια λύνει κάποια και υπερβαίνει άλλα. Η ταυτότητα είναι μια συνάρτηση της υποκειμενικής αντίληψης ότι οι προσπάθειές μας έχουν νόημα και η ζωή μας χωράει λειτουργικά, εναρμονίζεται με τον γεωπολιτικό χώρο και το κοινωνικό-οικονομικό-πολιτισμικό πλαίσιο στο οποίο υπάρχουμε.

Ταυτότητα σημαίνει ότι έμαθα και αποδέχομαι τι είναι σωστό ή λάθος, τίμιο ή άτιμο και έχοντας θεμέλιο την ηθική κάνω τις επιλογές μου ελεύθερα και αβίαστα!

Στις τελευταίες δεκαετίες συντελέσθηκαν στον ελληνικό χώρο, στην κοινωνία μας καταλυτικές και εσκεμμένες αλλαγές στις εμπειρίες μας και τα συστήματα αξιών, στα ιδανικά και στο ευρύτερο πλαίσιο αναφοράς μας. Και έτσι η υποκειμενική αίσθηση της «ταυτότητας» έγινε ακόμη πιο δύσκολη για τον καθένα και την καθεμιά μας να τη

συνειδητοποιήσουμε και πιο ρευστή για να τη διατηρήσουμε βιώνοντάς την.

Όταν διαθέτουμε ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ μπορούμε να ξεπεράσουμε και τις πιο δύσκολες δοκιμασίες, αν όμως εκλείψει η σταθερότητα του πλαισίου αναφοράς που θεμελιώνεται σε πατροπαράδοτους θεσμούς τότε χάνεται η συνοχή της ταυτότητάς μας.

Και καθώς «κόλλησε» η συμβολική Εθνική μας άμαξα στο βάλτο, ΔΕΝ μπορούμε πια να βάλουμε πλάτη και να σπρώξουμε εφόσον ΔΕΝ απέμεινε κομμάτι «σταθερής γης» για να πατήσουμε επάνω του...

Εσείς τι λέτε, φίλες και φίλοι του blog;

Να επιτρέψουμε, τελικά, στους «απάτριδες τερμίτες» να ροκανίζουν τα θεμέλιά της Εθνικής μας ταυτότητας;

Να παραδοθούμε και να παραδώσουμε τα όπλα τα ιερά;

Του Καθηγητή Γιώ ργου Πιπερόπουλου